

sepsal Waughin Jarth

Z pera Montocaie, mudrce prvního století třetího věku:

109 3.v.:

Během prvních deseti let, jež uplynuly od jeho korunovace, nepředvedl císař Tamrielu Antiochus Septim svým poddaným o moc víc než obrovskou lačnost po tělesných potěšeních. Jeho druhá žena Gysilla mu v roce 104 porodila dceru, které dal po její prapraprapratetě císařovně jméno Kintyra. Odporně otlý a poznamenaný snad každou pohlavní chorobou, jakou císařští léčitelé vůbec znali, věnoval Antiochus politice jen málo času. Naproti tomu jeho sourozenci si na tomto poli vedli výborně. Magnus se oženil s Hellenou, cyrodiilskou královnou Lilmothu (argonianský kněžský král byl zajat a popraven) a vynikajícím způsobem hájil zájmy Císařství v Černém močálu. Ceforus a jeho žena Bianki vládli království Gilane v Hammerfellu, obklopeni houfem zdravých dětí. Nikdo se však nevěnoval politice s větší dychtivostí než Potema, Vlčí královna ze skyrimského království zvaného Samota.

Devět let po smrti svého manžela, krále Mantiarca, Potema stále vládla jako regentka svého syna Uriela. Jejich dvůr se stal velmi vyhledávaným místem - oblíbili si jej zejména ti vladaři, kteří chovali zášť k císaři. Všichni skyrimští králové hrad v Samotě pravidelně navštěvovali, a v průběhu let tak začali činit i vyslanci z Morrowindu a Vysoké skály. A občas přijížděli i hosté z větší dálky.

110 3.v.:

Potema stála v přístavu a pozorovala loď, připlouvající z Pyandoney. Na pozadí šedých lámajících se vln již viděla tolik plavidel tamrielské stavby, že jí nepřipadala nijak zvlášť cizokrajná. Jistě, díky membránovým plachtám a robustnímu chitinovému trupu působila poněkud hmyzím dojmem, ale královna již podobná, ne-li stejná plavidla viděla v Morrowindu. Ne, nebýt vlajky, která zřetelně cizokrajná byla, nerozeznala by loď od ostatních v přístavu. Když ji zahalila slaná vodní tříšť, pokynula rukou, aby uvítala návštěvníky z jiné ostrovní říše.

Muži na palubě nebyli jen bledí, byli zcela bezbarví, jako by jejich maso tvořil jakýsi bílý rosol. Ale na to ji její lidé upozornili předem. Když z lodi vystoupil král se svým tlumočníkem, pohlédla přímo do jeho prázdných očí a podala mu ruku. Král ze sebe vypravil jakési zvuky.

Jeho ctihodné Veličenstvo, král Orgnum, řekl tlumočník váhavě, "vyjadřuje své potěšení nad tvou krásou a děkuje ti, že jsi nám poskytla útočiště."

Mluvíš velmi dobře cyrodiilsky, řekla Potema.

Mluvím plynule jazyky čtyř kontinentů, pravil překladatel. "Mohu hovořit s občany své vlastní země Pyandoney, stejně jako s obyvateli Atmory, Akaviru, a s vámi zde v Tamrielu. Váš jazyk je vlastně nejsnazší. Velmi jsem se na tuto plavbu těšil."

Řekni prosím svému pánovi, že je zde vítán, a že jsem mu plně k službám, řekla Potema s úsměvem. Pak dodala: "Rozumíš, co se tím myslí? Je to jen zdvořilostní fráze."

Samozřejmě, řekl překladatel a pak vydal ke králi několik zvuků, na něž král odpověděl úsměvem. Zatímco spolu rozmlouvali, rozhlédla se Potema po přístavu a zahlédla už dobře známé šedé pláště, které ji pozorovaly a mluvily přitom s Levletem, což byl Antiochův člověk. Psiický řád z Letního ostrova. Velmi otravný.

Můj diplomatický vyslanec, pán Vhokken, vás zavede do vašich komnat, řekla Potema. "Naneštěstí mám i jiné hosty, kteří vyžadují mou pozornost. Doufám, že to tvé skvělé Veličenstvo chápe."

Jeho skvělé Veličenstvo král Orgnum to chápalo a Potema vydala náležité rozkazy, aby mohla toho dne s Pyandoneánci povečeřet. Mezitím si ale veškerou její pozornost vyžádala schůzka s Psiickým řádem. Potema si oblékla své nejprostší černožlaté šaty a šla se připravit do svého salonku. Její syn Uriel seděl na trůně a hrál si se svým ochočeným joughatem.

Dobré ráno, mami.

Dobré ráno, drahoušku, řekla Potema a zvedla syna do vzduchu s předstíraným údivem. "U Tala, ty jsi ale těžký. Nemyslím, že jsem kdy chovala tak těžkého desetiletého kluka."

To nejspíš bude tím, že už je mi jedenáct, řekl Uriel, který triky své matky dobře znal. "A ty se chystáš říct, že když je mi tedy jedenáct, měl bych teď být se svým učitelem."

Já jsem v tvém věku byla učením posedlá, řekla Potema.

Já jsem král, řekl Uriel nedůtklivě.

Ale nespokoj se s tím, řekla Potema. "Podle práva už bys měl být císařem, to chápeš, že?"

Uriel přikývl. Potema se na okamžik obdivovala jeho podobě s portréty Tibera Septima. Stejně nelítostné čelo a silná brada. Až bude starší a ztratí svou dětskou oblost, bude přesným obrazem svého praprapraprapraprastrýčka. Zaslechla, jak se za ní otevřely dveře a sluha přivádí několik šedých plášťů. Její výraz poněkud ztvrdl a Uriel, chápaje narážku, seskočil z trůnu a odešel z místnosti. Zastavil se, jen aby pozdravil nejmocnějšího psijika.

Dobrý den, mistře lachesi, řekl, vyslovuje každou slabiku s královským akcentem, nad nímž Potemino srdce zaplesalo. Doufám, že jsi s ubytováním na zámku Samoty spokojen."

Ano, králi Urieli, děkuji, řekl lachesis, potěšený a okouzlený zároveň.

lachesis a jeho psijikové vstoupili do komnaty a dveře se za nimi zavřely. Potema okamžik seděla na trůně, pak sestoupila se stupínku a pozdravila své hosty.

Je mi tak líto, že jsem vás musela nechat čekat, řekla Potema. "Když si představím, že jste se plavili celou cestu až z Letních ostrovů a já jsem vás ještě nechala čekat. Musíte mi prominout."

Vůbec to není tak dlouhá cesta, řekl jeden ze šedých plášťů zlostně. "Ne tak dlouhá, jako kdybychom se plavili celou cestu z Pyandoney."

Ach. Viděli jste mé nejnovější hosty, krále Orgnuma a jeho družinu, řekla Potema žoviálně. "Předpokládám, že považujete za krajně neobvyklé, abych je přijímala, když všichni víme, že se Pyandoneánci chystají vtrhnout do Tamrielu. Jste, předpokládám, v této věci stejně neutrální jako v jiných politických záležitostech?"

Samozřejmě, prohlásil lachesis pyšně. "Nemáme tímto vpádem co získat ani co ztratit. Psijický řád existuje déle, než dynastie Septimů spravuje Tamriel, a přetrváme za jakéhokoli politického režimu."

Stejně jako blecha, která skočí do kožichu každého psa, který zrovna jde kolem, že? Potema přimhouřila oči. "Nepřeceňuj příliš svůj vliv, lachesi. Cech mágů, dítě vašeho řádu, má dvojnásobně větší vliv než vy a je plně na mé straně. Snažíme se s králem Orgnumem uzavřít dohodu. Až Pyandoneánci převezmou moc a já stanu na mém právoplatném místě jako císařovna tohoto kontinentu, pak poznáte své pravé místo v řádu věcí."

Majestátním krokem opustila Potema reprezentační sál a nechala své užaslé hosty za zády.

Musíme si promluvit s pánem Levletem, řekl jeden z nich.

Ano, přitakal lachesis. "Snad bychom měli."

Levleta našli rychle, dlel na svém obvyklém místě, v krčmě U Vyblitého měsíce. Když šedí návštěvníci s lachesem v čele vstoupili, jakoby kouř a hluk kolem náhle zmizel. Dokonce i zápach tabáku a zvětralého piva se před nimi rozestoupil. Levlet se zvedl a doprovodil je do malé místnosti v patře.

Rozmysleli jste si to, prohlásil Levlet se širokým úsměvem.

Tvůj císař, řekl lachesis, ale pak se opravil. "Náš císař nás původně žádal o podporu při obraně západního pobřeží Tamrielu před pyandoneánskou flotilou a nabídl nám za ni dvanáct milionů zlatých. My jsme své služby nabídli za

padesát. Po zralé úvaze a vzhledem k nebezpečí, které by vpád Pyandoneánců mohl představovat, jeho předešlou nabídku přijímáme."

Cech mágů již laskavě...

Snad i sniženou na deset milionů zlatých, dodal Iachesis rychle.

Při večeři Potema králi Orgnumovi prostřednictvím tlumočnicka slíbila, že povede vzpuru proti svému bratrovi. S potěšením zjistila, že její lhářské schopnosti se uplatní v mnoha různých kulturách. Té noci sdílela s králem Orgnumem lůžko, neboť se zdálo, že učinit tak je zdvořilé a diplomatické. Ukázalo se, že byl jedním z nejlepších milenců, jaké kdy měla. Nejprve jí dal nějaké byliny, díky nimž se cítila, jako by se vznášela na povrchu času. Milostná gesta a pohyby si pak uvědomovala vlastně až poté, co je udělala. Připadala si jako chladivá mlha, jež znovu, zas a znovu hasí oheň jeho žádosti. Když ji ráno políbil na tvář a s obvyklým strohým a prázdným pohledem jí sdělil, že odchází, pocítila bodnutí lítosti.

Loď opustila přístav hned toho rána, vydala se na cestu vstříc Letním ostrovům a nadcházejícímu vpádu. Zamávala jim, když vyplouvali, a za sebou zaslechla kroky. Byl to Levlet.

Udělej to za osm milionů, Výsosti, prohlásil.

Chvalme Maru, řekla Potema. "Potřebuji na přípravu povstání více času. Zaplať jim z mé pokladnice a pak jeď do Císařského Města a vezmi si dvanáct milionů od Antiocha. Z téhle hry bychom měli mít slušné zisky, a ty samozřejmě dostaneš svůj podíl."

O tři měsíce později se Potema doslechla, že pyandoneánská flotila byla zcela zničena bouří, která se náhle rozpoutala u ostrova Artaeum. Tedy poblíž sídla Psijického řádu. Král Orgnum zahynul a všechny jeho lodi byly do jedné zničeny.

Někdy můžeš nejvíc získat tím, řekla a přitáhla si svého syna Uriela blíž k sobě, "že někoho přiměješ, aby tě nenáviděl."